

αεριοθούμενο

αεριοθούμενο, το, ουσ. [ουδ. της μτχ. αεριοθούμενος], το αεριοθούμενο·

- *έγινε αεριοθούμενο*, το άτομο για το οποίο γίνεται λόγος έφυγε με μεγάλη ταχύτητα, έφυγε αστραπιαία: «μόλις του είπαν πως πιο κάτω δέριανε τον αδερφό του, έγινε αεριοθούμενο να πάει να τον βοηθήσει»·

- *το 'κανε αεριοθούμενο* (ενν. το αυτοκίνητό του), βλ. φρ. *το 'κανε αεροπλάνο*, λ. αεροπλάνο·

- *τον έκανε αεριοθούμενο*, τον θύμωσε υπερβολικά, τον εκνεύρισε πάρα πολύ: «του είπε για τις πομπές της αδερφής του και τον έκανε αεριοθούμενο».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας